

1905-11-19

þÿ š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 295

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9162>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ο "ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ"

Και πάλιν μοιρολόγι....

«Μία φορά, δὲν εἶνε συνήθεια,» λέγει τὸ γαλλικὸν λόγιον. Καὶ ὅταν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ὑπίστη ζημίας πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν χειμάρρων τῶν πρώτων βροχῶν μας, οὐδὲν παράπονον ἐκάμαμεν, οὐδὲ λέξιν ἀφῆρῶσαμεν εἰς τὸ πρᾶγμα, περιορισθέντες μόνον ν' ἀρηγηθῶμεν ἀπλῶς τὰ συμβάντα.

Κατηναλώθησαν τότε ἕνδεκα ἀκριβῶς ἡμέραι εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς γραμμῆς, καὶ κατὰ τὰς πληροφροίας μας, κατεσκευάθησαν, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχον, τρεῖς ἀναγκαῖαι γέφυραι, καὶ τέλος εἰδικαί γνωστοποιήσεις μᾶς ἀνηγγεῖλαν ἐγκαίρως, ὅτι θὰ ὑπάρχουν ἑκτακτα τραῖα δια τὰς ἐορτάς τοῦ μπαϊραμιῦ.

Τὸ μπαϊράμι ἦλθε, καὶ ἡ ἀριεὶς τοῦ μᾶς ἀνηγγέθη ὅχι μόνον μετὰ τοὺς συνήθεις κανονισμοὺς ἀλλὰ καὶ μετὰ ῥαγδαίας πολυώρους βροχάς.

Καὶ τὰ ἑκτακτα τραῖα ἔμειναν μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Αἱ νέαι βροχαὶ ἦσαν μεγαλυτέρας ἐκτάσεως καὶ διαρκείας ἢ αἱ τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος· αἱ ὅποιαι εἶχον προξενήθη εἰς τὴν γραμμὴν τὰς πρώτας βλάβας.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν δευτέραν καταστροφὴν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κακὸν ἀπέλει καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα νὰ καταστήσῃ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἔχομεν καθήκον πρὸς τοὺς φορολογουμένους κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης νὰ πραγματευθῶμεν τὸ ζήτημα ἐκτενέστερον καὶ νὰ διατυπώσωμεν τὴν γνώμην μας.

Ἐν πρώτοις σημειοῦμεν, ὅτι εἰς τὰ σημεῖα σχεδὸν ὅπου ἐγιναν αἱ ἐπιδιορθώσεις, συνέβησαν πάλιν αἱ αὐταὶ βλάβαι. Ἐπὶ πλέον ἐγιναν ζημίαι πέραν τῆς Ἀγγαστίας, μεταξὺ τοῦ χωρίου τούτου καὶ τοῦ Πραστειοῦ, ἐπίσης μεταξὺ Πραστειοῦ καὶ Βαρωσιῶν—σημεῖα εἰς τὰ ὅποια τὴν πρώτην φοράν δὲν συνέβη τι, καθόσον αἱ βροχαὶ δὲν εἶχον φθάσῃ ἕως ἐκεῖ.

Κατ' ἀναπόφευκτον ἀκολουθίαν, ἡ συγκοινωνία διεκόπη πάλιν, πάλιν δὲ ἀπαυθύνεται ἀρκετὰ ἡμέραι διὰ νὰ ἐπιδιορθωθῇ ἡ γραμμὴ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς.

Μὲ ὄλην τὴν αἰτιολογίαν μας, καὶ

μὲ ὄλην μας τὴν καλὴν θέλησιν ὑπὲρ τοῦ ἔργου, δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι αὕτη εἶνε εὐχάριστος κατάστασις πραγμάτων.

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἔτσι τὸ πρᾶγμα, ὅσάκις βρέχει νὰ γίνωνται ζημίαι, —καὶ εὐρισκόμεθα μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν κατακλυσμιαίων ὑετῶν— ἡ γραμμὴ θὰ καταστήσῃ, ὅπως πολὺ προσηρῶς εἶπον μερικοὶ: «καλοκαιρινὸς σιδηρόδρομος.»

Ἀκριβῶς ὁμοῦ ἐδιαφερόμεθα ἡμεῖς ὅτεν καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἵνα ὁ σιδηρόδρομος μας εἶνε καὶ «χειμῶνικός.»

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο μᾶς φαίνεται ὅτι πταίει περισσότερον ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὸ Τμήμα. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὅποια εὐρίσκειτο ἐδῶ ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας, γνωρίζει, ἢ ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ, τὸ ἔδαφος τῆς Μεταορίας, τὰς μετεωρολογικὰς συνθήκας τῆς Νήσου, καὶ τοὺς ἔρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ στρωθῇ μία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μεταορίας.

Ἐκαστος εἰς τὸ εἶδος τοῦ. Τὸ Ἰατρικὸν Τμήμα ὑπῆρχε διὰ νὰ διαφωτίσῃ τὸ Τμήμα τοῦ Σιδηροδρόμου, ὅτι αἱ βροχαὶ ἐν Κύπρῳ ὄντι ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς βροχάς τῆς Ἀγγλίας. Ὅτι ἐδῶ ἔχομεν ῥαγδαίας βροχάς, χειμάρρους καὶ πλημμύρας εἰς τὴν στιγμὴν, καὶ οὐχὶ βροχὰς τακτικὰς καὶ μονοτόνους ὅπως αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ, αἱ ὅποιαι διαρκοῦσι μὲ ὄλην τὴν ἡμερίαν ἐπὶ ὁλοκλήρου ἑβδομάδος.

Τὸ σημεῖον τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἶχε μελετηθῇ ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ἐπὶ πλέον νὰ εἶχον ἐρωτηθῇ οἱ χωρικοὶ ἐπιτόπιως ποῖα εἶνε τὰ μέρη τὰ ὅποια προβάλλονται ὑπὸ τῶν χειμάρρων καὶ τῶν πλημμυρῶν.

Μία τοιαύτη μελέτη ἂν ἐγίνετο, ἀναμφιβόλως θὰ ὑπεχρέωνεν ἐξ ἀρχῆς τὸ Τμήμα νὰ κτίσῃ πολὺ περισστέρας γεφυράς καὶ νὰ ἀνεῖξῃ τὰς ἀναγκαῖους τὰς ὁποίας ὁ «διάσημος» μηχανικὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Μπράουν εἶχε κατασκευάσῃ. κατεστράφησαν δὲ ἀπλῶς δὲν εἶχε μελετηθῇ μέχρι ποίου σημείου ὀγκοῦνται οἱ χεῖμῆροι ἐν καιρῶν μεγάλων βροχῶν. Εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν ὁμοῦ δὲν πρόκειται μόνον περὶ «χαμηλῶν γεφυρῶν.» Πρόκειται καὶ περὶ μὴ κατασκευῆς τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ γεφυρῶν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὰς γεωλογικὰς συνθήκας. Ἡ γνώμη πολλῶν ἦτο—καὶ νομίζομεν ὅτι καὶ συνεργάτης μας ἐπι-

σκεφθεὶς τὸ μέρος τὸ ἀνεφερὲν—ὅτι ἡ γραμμὴ εὐλόγως ἔπρεπε νὰ διασχίσῃ τὴν ἑνωσιν τῶν χειμάρρων παρὰ τοὺς Σιτύλους καὶ νὰ λάβῃ τὴν ὄν διεύθυνσιν μέλῃ Ἀμμοχώστου, ἀλλὰ νὰ προβῇ βορειότερον, δι' Ἀγίου Σεργίου, Λημιῶν, καὶ Ἀυγαστίας—διὰ τῆς ὁποίας ὁδοῦ διεξήγετο πάντοτε ἡ συγκοινωνία ἐξ ἀνάγκης ἐν καιρῶν χειμῶνος.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας κάμνομεν ἐξ ὑπερτάτου καθήκοντος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Δὲν ἠξέυρομεν ὀριτικῶς τί ποσὰ ἀπαιτοῦν αἱ ἀναγκαῖαι ἐπιδιορθώσεις διὰ νὰ καταστή ἡ γραμμὴ ὀριστικῶς χρήσιμος. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὅποια παρέλειψε νὰ δώτῃ εἰς τὸ Τμήμα ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας πληροφορίες, δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ δώτῃ τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ νὰ ἐπιδιορθωθῇ τελειῶς ἡ γραμμὴ, οὕτως ὅτι νὰ ἐκπληροῦ τὸν προορισμὸν τῆς.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὁμοῦ καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ Τμήμα πάσης εὐθύνης. Τοῦτο ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸ πρῶτον θὰ θεωρῇ ὑπεύθυνον, καὶ κατόπιν τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἐὰν τώρα εὐρίσκομεν ἐλαφρυντικά διὰ τὸ Τμήμα, δὲν ἠξέυρομεν κατὰ πόσον θὰ κρᾶζωμεν τὸ αὐτὸ ἐν ἡμετέροις ἡ Κυβέρνησις παραχωρήσῃ τὰς ἀναγκάς διὰ τὴν πλήρη ἐπιδιόρθωσιν δάπανα, ἐπαναληφθῶσι δὲ αἱ καταστροφαὶ συνεπέως βροχῶν.

Εἰς τὴν Β. ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ, ΜΕΡΣΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΣ

IV.

ὑπὸ Rev. W. R. LIVINGSTONE.

Ἀπὸ τὴν Ταβερμάδα ἀναχωροῦμεν ἐπιπλοὶ διὰ Κιτῆ, ἐκκινούμετες μεταξὺ τῆς 6 καὶ 7 καὶ ἀναβαίνοντες ἀνω ἄνω ἄνω. Ἐπιπλοὶ 3/4 ὥρας οὐδένα συναντῶμεν ἐκτὸς ζεύγους ποιμένων. Βλέπομεν ἱέρακας, γυψας καὶ ἕνα τσαλαπιτεῖν, ἐπίσης ἀμὴν μικρῶν πτηνῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καρδερῖνας.

Κατὰ τὴν 1 μ.μ. φθάνομεν εἰς Κανᾶ, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως εἰσέρχομαι εἰς τὸ ὁροσεινὸν Μοναστήρι, τοῦ ὁποίου οἱ καλοὶ ἄδελφοὶ προμηθεύουσιν ἕνα πιᾶτο αὐγά, ἐπιχρισμένα ποσίνα σῦκα, κόκκινον κρασί καὶ καφὸν, μετὰ τὰ ὅποια παίρνει κανεὶς ἕνα θαυμασίον ὑπνον ἐπὶ τοῦ ὀθανιοῦ.

Κατὰ τὴν μοναχὸς τις μοῦ δεικνύει τὴν μεγαλοπρεπὴ ἐκκλησίαν, μὲ τὴν ἀναπαράστασιν τῆς τοῦ γάμου καὶ τῶν στάμνων τοῦ ὕδατος. (Ἰδε Ἰωάνν 2.)

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀποστολικὴ Ἐταιρεία ἔχει ἕνα Σχολεῖον ἐδῶ, ὅπου μεταξὺ ἄλλων χρησίμων πραγμάτων διδάσκει ῥιζύμιον.

Εἰς τὴν Κανᾶ ἦτο ὅπου ὁ βασιλικός»

δρασι πιθανώς ήτο ο Κούζα, ήλθιν εκ της Αδύλης του Ερώδο, μακρονόμ τας δει 20 κρηδώς άγγλικών μιλιών, δια να εύρη τον ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, δε ο υίός του κατέκειτο αποδηήσκων. «Κύριε κατέθηκε πρίν αποθανείν το παιδίον μου.» (Γ' Ιωάνν. 4.)

ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΑ ΜΕΡΗ.
Είς Παλαιστίνην έρχονται σμήνη προσκυνητών, καί θα γίνονται περισσότεροι έφ' όσον ιά ετη πέρερχονται, καί ο σκοπός του Θεού πληρούται ολοέν.

Ημείς οι Άγγλοι οι όποιος ζώμεν εν Κύπρω έχομεν ένα καλόν μάθημα από τους Έλληνας χωρικούς, οι όποιος με τίσαν ενθουσιασμόν επισκέπτονται την Ιερουσαλήμ.

Βλέπομεν πλήθη προσκυνητών εις τα μέρη εκείνα άτινα είνε ιδιαιτέρως αγαπητά εις τους Χριστιανούς. εις Ασιζι, όπου ήσαν εις των μάλιστα αξιοσέβων ανθρώπων εις Ρώμην, Δούρην, Οξφόρδην καί Κονσταδρυλιαν.

Οι Μουσουλμάνοι μεταβαίνουσι κατά μεγάλους αριθμούς εις Μέκκαν, καί οι άνδρες Έβραίοι ήσαν διατεταγμένοι υπό του Θεού να επισκέπτονται την Ιερουσαλήμ τρίς του έτους, εν μέρει υποθήτω χάριν άναψυχής καί άλλαγής αίματος. Ηρώδοτος, ο πατήρ της Ιστορίας, μάς λέγει πώς διήλθε μέσα μέρος της ζωής του επισκεπτόμενος κάθε Ναό, ή ιερόν μέρος εις το όποιον ήδύνατο να επιτύχη άδεια εισόδου. Καί χάρις εις την εργασίαν των Χριστιανών, άναπαύσεις είνε πολύ καλλίτερα εις την Άγιαν Γην παρά ό,τι άλλοτε ήσαν. Οι Γερμανοί έχουσι λαμπρά ξενοδοχεία εις την Τιβεριάδα καί εις Ναζαρέτ καί εις Κίβραν.

Άλλ' εάν επισκεφθής την Παλαιστίνην, φίλοι μου, προτιμήσατε την Άνοιξιν ή το Φθινόπωρον παρά το πυρπολούν Θέρος, ως έχαμα έγω. Τόν Οκτώβριον έχοντα οι περιηγηταί του Κούκ.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΧΩΡΙΚΟΣ.
Οι όρκοι είνε κακοί καί πολλάκις το νερό είνε άσχημόν. Η Τουρκική Κυβέρνησις κρατεί καί τας όδους της Ναζαρέτ άκόμη εις σιγαμεράν καί κτηνώδη κατάστασιν. Το Ταχυδρομείον των εν Ναζαρέτ είνε άθλιον, με είσοδόν ως στάδλου τρίτης τάξεως.

Διαφθέρη καί άτιμία επικρατεί εις την Τουρκικήν διοίκησιν. Δεν θέλω να βάλω λίθον κατά του Τούρκου χωρικού. Ουτός έχει πολλές άρετας αι όποιαι επισύρουσι το σέβας καί τον θαυμασμόν μας. Είνε θεοφοβούμενος, δίδων εις όλους μας παράδειγμα δια του τρόπου με τον όποιον λατρεύει τον ΚΥΡΙΟΝ. Τό έσπέρας, ενώ ο Έλλην καί ο Άγγλος παίζουν χαρτιά, εκείνος κάμνει την προσευχήν του εις τότζαμί. Είνε έγκρατής, πρόθυμος, ευχάριστος εις την συμπεριφοράν του. Κάμνει σταθερώς χρήσιν άπίωνος καί νερού. Έχει συναίσθησιν τιμής καί φιλαληθείας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ.
Άλλ' ή Τουρκική υπάλληλια είνε σάπια. Δυνάμεθα να άπεροϋμεν ότι οι τελωνειακοί των υπάλληλοι άπαιτούσι μπαξίσια καί κλέπτουσι, όταν δέν πληρώνωνται έγκαιρώς υπό του Άδδούλ; Έχω ακούση περι τοιούτων οι όποιος ήναγκάζοντο να περιμένωσι 3 καί 4 μήνας δια τους μισθούς των.

Ο εικονογραφημένος Φιγαρώ των Παρισίων ειχεν ένα πολύ έξυπνον άστειόν περι του Άδδούλ. Ουτός φωνάζει ένα υπάλληλον καί του λέγει:

— Πρέπει να κάμωμεν οικονομίας. μη πληρώσετε τον στρατόν μου.
— Αί διαταγαί της Υμετέρας Μεγαλειότητος, άπαντά ό υπάλληλος, έχουσι ήδη εφαρμοσθή κατά τα τρία τελευταία έτη ||
Ένας φίλος μου εις Ναζαρέτ έλαθεν εν

άντίστοπον του Σαζήρηου επακούστως ή κωπηρασμένον, με δόκληρον τή έξάμα του Άμλέτου άποκαπέν. Έπείνα τή πατήγνωστον όγγραμμα α' Η χώρα καί το Βόλιον δέν επτρέπεται να εισέλθη εις Παλαιστίνην.

Σύρις τις ξενοδόχος μου λέγει, όταν τήν ήρώδησα περι Δικαιοσύνης εις τα τουρκικά Δικαστήρια, ετήν γνωρίζομεν μόνον κατ' όνομα.

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.
Άλλα μία επισκόπησις της ιστορίας της τουρκικής Αυτοκρατορίας κατά τα τελευταία 30 έτη είνε παρήγορος. Παρατηρήσατε τι περιουσιμν ύπόστη: Χάρις εις την Αύστριαν, καί ιδίως εις τον Βαρώνον Καλνίκου, ή Βοσνία καί ή Φοζιγεβινα δέν είνε πλέον μέρος της Τουρκίας, αλλά παρουσιάζουσι τώρα Δικαστήρια, έργουμα, έρημνριδας καί σχολεία, τόσον διοφίρονται από τον βόρδορον των διαρπαγών καί της τελείας ήλιψως άσφαλείας ως πρὸ 30 έτω. Οι Γάλλοι φίλοι μας έπληραν την Άλγερίαν καί Τυνηδα. Η Αίγυπτος καί ή Κύπρος κυβερνώνται υπό της Άγγλίας, καί μέρη της παραλιας της Μαύρης Θαλάσσης υπό της Ρωσίας... «Έλθίτω ή Βσιλεία Σου.»

Μου φαίνεται ότι πολλοί από τους εν Παλαιστίνην νέους ποθοῦσι να φύγωσιν, εις την Β. ή την Ν. Αμερικην, ποθοῦσι να δραστηεύωσιν από την πατρικήν των γην καί τον εσικόν της δουλείας, ως ή Αίγυπτος ήτο δια τους Έβραίους.

ΕΙΣ ΜΕΡΣΙΝΑΝ.

Έκ Κίβρας ει' άτμοπλοίου Ιπωνήλον εις Βηρυτόν, καί κατέπιν έντός 26 ώρων εις Μερσίαν όπου οι άθλιοι του τελωνείου μου έπροξένησαν άπειρους ένοχλήσεις, εις βόλιζ καί τή διαβατήριόν μου, μου κατέφραγα την ώραν, καί με ήμποδίσαν του να προσβίω το άποχρηματινόν τραίνον δια την Ταρσόν.

Καί δέν έχαμα μόνον αυτά, αλλά βραδύτερον έκράτησαν το διαβατήριόν μου ούτως ώστε έχασα το άτμόπλοιον, καί έβράδυνο όατώ ήμέρας ν' αναχωρήσω εκ Μερσίνας εις Κύπρον. Έπ' τέλους άναχώρησα εις της Θείας Προνοίας, αντί να στολίσω καμμίαν τουρκικήν φυλακήν, με είσείτηρον τρίτης θέσεως εις Λάρνικα, δια τα χρήματά μου σχεδόν έτελείωσαν, καί ήναγκάσθη να ζήσω εν μέρει με ψωμί καί σταφύλια. ||

Έόν κανείς δέν ήτο Χριστιανός θα ήμπορούσε να ειπή εικόκίησου.»

Η ΤΑΡΣΟΣ

Ο σιδηρόδρομος μής μετέφερεν εκ Μερσίνας εις Ταρσόν έντός μιας ώρας. Έδω είνε εν Άμερικανικόν ιεραποστολικόν Κολλεγιον, το όποιον έπισκέφθη. Τό τελευταίον Πάσχχ ο Δρ. Χρίστι καί οι συνεργάται του ειχόν 166 μαθητάς, 136 εκ των όποιων ήσαν ξένοι. Ησαν κυρίως Άρμένιοι, καί άλλοι Έλληνες. Πόσον βοηθητικό δι' αυτούς να εκπαιδεύωνται ούτω! Αί άμερικανικαι άποστολαι εν Τουρκία είνε μια δύναμις υπέρ του αγαθού, έχουσι δε ισχυράν ύποστήριξιν. Η άμερικανική κυβέρνησις δέν έμπιστεύεται εις τον Άδδούλ, καί κατά τας άρμενικάς σφαγάς ειχεν εν πολεμικόν εις Μερσίαν επί εν καί πλέον έτος.

Οι νέοι ούτοι εκπαιδεύονται δια την Χριστιανικήν διδασκαλίαν, δια το ιατρικόν επαγγελμα, καί δια το έμποριον. Ο Δρ. Χρίστι με ώδήγησεν έφ' άμάξης άνα τους άπορρηκίως έστρωμένους δρόμους της μελαγχ-

λικής καί θλ.θερής αυτής πόλεως, όπου το βροσμα της Κελικίας, το έπίον καταργήζετο καί ο Άγ. Παύλος, κατασκευάζεται εκ νέμυ εις σκηνάς.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΗΣ ΤΑΡΣΟΥ.

Έδω, εις Ταρσόν, έζωναν ο Κικέρων, ο Τούλιος Κικέρω, καί ο έπιφανέστατος πολιτικός της γης, του όποιου 13 έπιστολαι, ζωοσκοτώ σίώντας μετά τον θάνατόν του, είνε άκόμη εις πολλά έκατομύρια ανθρώπων πολυτιμιταται.

Λέγω 13 έπιστολάς καί έχη 14, διότι είνε πιστευώ, ως ή Έλληνική Έκκλησία φαίνεται πιστεύουσα, ότι ο Άπόστολος Παύλος έγραψε την προς Έβραίους Έπιστολήν. Ο Καθηγητής Χερνίκ, εκ Βερολίτου, έπιστήμων μεγάλης έμβριθείας καί εύφύλας, συμπεραίνει ότι ή Πρίσκιλλα έγραψεν αυτήν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Ο ποταμός Κίβρος έσχημάτιζεν άλλοτε λίμνην ητις έχρησ' ραυενκαί ως λιμνήν καί ως νηύσταθμος εις την Ταρσόν. Η πόλις κείται εμπροσθεν της μεγάλης έμπορικής καί στρατιωτικής όόδου, ητις άγει δια του όρους Τάρου εις Καππαδοκίαν. Άληθώς ή Ταρσός ήτο ή πύλη προς την μεγαλυτέραν επαρχίαν της Άνατολής; δε ο άπόστολος Παύλος ήτο πρ. ε. ο. Ιδὲ το βιβλίον του Καθηγητού Ράμσαυ.)

Η Ταρσός ήτο μια εκ των τριών Πανεπιστημιάζων, πόλεων του περι την Μεσόγειον Θάλασσαν κόσμου, ενώ αι δύο άλλαι ήσαν ή Άλεξάνδρεια καί αι Άθήναι. Έάν σήμερον είνε παραρημισμένον έλεεινόν μέρος, εις ποτε λαμπρότητα. Ο ποιητής όμιλει σπερι της όόξης ητις ήτο ή Έλλάς, καί του μεγαλείου όπερ ήτο ή Ρώμη. Δεν ήτο καί ή Ταρσός κατοικία έμπνευσα δια τον νέον Σκούλ, μέχρι της ήλικίας καθ' ην ήδύνατο να σταλή ως υίός του Νόμου εις Ιερουσαλήμ;

Ας ριψοκινδυνεύσωμε την γνώμην, ύσενήποτα άξιον καί αν ήθελεν είνε τούτο, ότι ήτο, ως Ρωμαίος Ιουδαίος, άνθρωπος καλής κοινωνικής τάξεως, ούχι άνευ πολιτικών μίσων, άνθρωπος του Πανεπιστημίου, άθλητής καλώς παρεσκευασμένος να άναμιχθή με την άριστοκρατίαν της κοινωνίας, καίτοι μετά την άλλαγην της θρησκείας του ο πατήρ του τον απεκλήρωσε, καί εκ τούτου αισθανόμενος την πικρίαν της ίδιαις αυτού περιπτώσεως, γράφει εις μίαν των έπιστολών του: αΠ. τίρες μή κινήτε εις όργην τα τέκνα ήμών.»

Υψηλά, πέρα από τα όρη του Ταύρου ώδοιπόρησεν άλλος εκ των ήρώων του Θεού, ο Χρυσόστομος, του όποιου την λειτουργίαν ή Έλληνική Έκκλησία αγαπή. Καί ή Άγγλικανική Έκκλησία όλίγον κατ' όλίγον μεταχειρίζεται μίαν ιεροτελεστιαν φέρουσιν τα όνομά του.

Κατά την έξορίαν του ο Χρυσόστομος έπαραβή έδω, άλλ' ένεδυναμώθη εις τον καιρόν της ανάγκης, καί ήδηνήθη να προφήτη με την ιστάτην πνοή: «Δόξα τῷ Θεῷ εν πάνσιν.»

Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Έρχόμεθα εις την πύλην του άποστόλου Παύλου, ητις όρθώς φέρει το όνομά του, ισταμένη όπου ή άρχαιότερα πύλη ιστατο κατά την εποχήν του, δια της όποιαις βεβαίως πολλάκις θά έιήλθεν. Ένθυμηθείτε την επάνοδόν του εις την πατρίδα, κατηχηχριστημένου επί τῆ έπιστολικῆ έπιτυχία, χαίροντος ότι θα κυρύξη την Πίστιν καί εις Ταρσόν.

Ένθυμηθείτε τον Κύπριον ήρωά μας Βαρνάβην, τον γενναίο, γαιοκτήμονα, έρχόμενον έδω προς άναζητήσιν του.

Τ Ε Λ Ο Σ.
W. B. Livingstone.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΝΕΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Εκ τῶν ἀποφάσεων τῆς «Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου»—περὶ ὧν λεπτομερῶς γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ—συνελθούσης εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν, ἐξαιρετικῆς σημασίας εἶνε ἡ ληφθεῖσα πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λαμπεύτῃ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται θὰ εἶνε αἱ πρώται αἰτινες θὰ γίνωσιν ἐπιστήμως ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ διὰ τὸν τόπον, κατόπιν σκανδαλώδους καὶ πιχαμεροῦ καθεστῶτος ἐκκοσμοῦ πέντε ἐτῶν—ἂν ἐξαιρέσωμεν τὰς ἐπὶ τουρκοκρατίας λεηλασίας.

Ἐλπίζομεν δὲ: οὕτω τίθεται ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὸ καθεστῶς τοῦτο, τὸ δ' εὐχάριστον εἶνε, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος ἰσως διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς Νήσου.

Ἐπίσης δὲν βλέπομεν τὴν ὥρην νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ «ἐμπᾶτε σκύλλοι ἀλέστε» τῆς σημερινῆς συλλογῆς τῶν ἀρχαιοτήτων, τῆς λεγόμενης Μουσείου.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Σήμερον δημοσιεύομεν τὸ τελευταῖον μέρος τῶν ὠραιωτάτων περιγραφῶν τοῦ αἰδ. Λιβύγκστον, τὰς ὁποίας ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ ταξίδι του εἰς τοὺς ἁγίους τόπους.

Καὶ τοῦτο, ὡς τὰ τρία πρώτα, εἶνε θελακτικὸν ἀνάγνωσμα, μὲ τὴν τεχνικωτάτην ἐναλλαγὴν καὶ ζωηρότητα τῶν σκηνῶν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν γεγονότων.

Ὁ «Κύπριος» ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν του εὐχαριστεῖ δι' ὅλα αὐτὰ τὸν ἀραπητὸν ἄγγλον φιλέλληνα ἱερέα εἰς τὸ ὅποσον βεβαίως θὰ δίδονται εὐκαιρίαι νὰ ὁμιλῇ πολλάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν μας.

Ἐκ τοῦ σήμερον δημοσιευομένου μέρους, τὰ περὶ Μερτίνας καὶ Γαρσοῦ—περὶ τοῦ αὐτῶν—ἔχουσι δημοσιευθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Λιβύγκστον καὶ εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Ἐικονογραφημένην» τοῦ Λονδίνου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Τὴν σειράν τῶν γραφικῶν ἀρθρῶν τοῦ κ. Λιβύγκστον, ἧτις λήγει εἰς τὸ σημερινόν μας φύλλον, θὰ διαδεχθῇ ἡ σειρά τῶν ζωντανῶν περιγραφῶν ἐκ βασιλικῆς περιόδου, λαμπρᾶς, δραματικῆς καὶ διδακτικῆς, τῆς ἱστορίας τῆς Νήσου μας:—Ἡ σειρά τῶν ἀρθρῶν περὶ τῶν Λουζινιανῶν βετιλιῶν τῆς Κύπρου, καὶ τῆς καταστάσεώς τῆς ὑπ' αὐτοῦς.

Οἱ μέλλοντες νὰ παρακολουθήσωσι τὰ ἀρθρα αὐτὰ εἰς τὸν «Κύπριον», θὰ ἔχωσι νὰ μάθωσι διὰ τερπνῆς καὶ εὐχαρίστου διδασκαλίας τόσα πράγματα ἐπὶ τῆς ἱστορίας μας,—τὴν ὁποίαν φαίνεται πόσον... ὄν ἤξεύρομεν ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης ποὺ τρέφομεν πρὸς τὴν πατρίδα μας σήμερον.

Ο ΒΛΥΧΕΡ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ!

Ἡ ἀγωνία τῶν ἐνδοσφερομένων εἰς τὰ «ἐκλογικὰ» ὑπῆρξε μεγάλη καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν. Ἀλλ' ἡ φορὰ αὐτὴ θὰ σημειωθῆ εἰς τὰ χρονικά μας ὡς ἐντελῶς ἰδιαιτέρα, ἀκριβῶς διὰ τὰ εἶδη τῆς ἀγωνίας τὰ ὁποία τὴν συνώδευον.

Αἱ ἐξελέγξει τῶν ἐκλογῶν παρουσιάζον σήμερον τὸν ἕνα συνδυασμὸν ὡς «ὀριστικῶς» ἐπιτυχόντα, καὶ αὐρὸν τὸν ἄλλον.

Ἐπειτα ἦλθον αἱ ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, αἱ ἐνοστάσεις καὶ ἐξελέγξει των. Καὶ τὸ μαρτύριον τῆς διακυμάνσεως ἐκράτησεν ἡμέρας δεκαοκτώ.

Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ δύο τρεῖς ἡμέρας ἡ ἐπιτυχία ἐξηρτήθη ἀπὸ μίαν σχεδὸν ψῆφον. Τὸ ἀπόγευμα τῆς προχθῆς Τετάρτης ἦτο ἡ κρίσιμος στιγμή. Ἐγένετο ἡ ἐξέλεξις τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἀγ. Μαρτίνας. Αὐτὴ θὰ ἔφερε τὴν νίκην. Ἀντιπρόσωπος θὰ ἦτο ὁ Παπακυριακὸς ἢ ὁ Χοιρομερᾶς;

Ἰδοὺ στιγμή ἀγωνίας, ὁμοία μὲ ἐκείνην καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἐφώναζεν εἰς τὴν κρίσιμωτάτην στιγμήν τῆς μάχης: «τὸ βασιλεῖόν μου δι' ἕνα ἴππον!» ἡ ἐκείνης καθ' ἣν εἰς τὸ Βατερλώ ὁ Ναπολέων, παίζων τὴν παντοκρατορίαν ἢ τὸν θάνατον, ἐφώναζε: «στρατόν!» Καὶ ἐφάνη μακρόθεν στρατὸς, ἀλλ' ἦτο ὁ Βλύχερ!

Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ Βλύχερ ἦτο ὁ Παπακυριακὸς!

PRIMUM PARAPONON

Εἰς τὸ σημερινόν φύλλον δημοσιεύομεν ἕνα δριμύ παράπονόν ἱερέως ἐπὶ τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς μάλλον καταστάσεως τῆς Πατρίδος μας.

Οἱ ἱερεῖς μας δυστυχῶς κατὰ γενικὸν καίονα σήμερον δὲν εἶνε τόσον ἐγγράμματοι—χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ πταιῶσιν οἱ ἴδιοι—ὥστε νὰ δύνανται ἀπαιτῶσαι, νὰ ἐκφράζουσι δημοσίᾳ τὰ διανοήματά των, ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ παράπονα γίνονται δριμύτερα ἐν τῇ ἀπλότητι μεθ' ἧς εἶνε γραμμένα.

Πρόκειται περὶ τοῦ κομματισμοῦ,—ὄχι ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς του μορφῆς, καθ' ἣν πᾶς πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράξῃ τὴν γνώμην του ἐλεύθερα, ἀλλὰ περὶ τοῦ κομματισμοῦ ὁ ὁποῖος κατατρώγει σήμερον τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ τὸν ἴποιον ὁ εἰς ἐπιζητεῖ νὰ ἐξουθενώσῃ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τὸν ἄλλον.

Οἱ δύο ἀρχιερεῖς, πρὸς οὓς ἀπευθύνεται, ἂς θεωρήσωσι καθήκον αὐτῶν νὰ κηρύξωσι καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τὴν ἔρηθν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἂς ἀπευθύνωσι τὰς συμβουλὰς των περὶ κοινωικῆς ἡρεμίας καὶ εἰρήνης.

ΚΛΟΓΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΑΙ

Οἱ παλαισάντες συνδυασμοὶ κατὰ τὰς τελευταίας... ἐκπαιδευτικᾶς ἐκλογῆς ἦσαν ἰσοδύναμοι σχεδόν. Εἰς ἐκλέκτωρ περισσότερον ὑπερτοῦτου ἢ ἐκείνου θὰ εἶδῃ τὴν νίκην.

Ἄλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ προσελκύσῃ μὲ τὸ μέρος του ὁ εἰς συνδυασμὸς ἐκλέκτορα φίλον τοῦ ἄλλου. Πῶς λοιπὸν νὰ προφίλον τοῦ ἄλλου. Πῶς λοιπὸν νὰ προφίλον τοῦ ἄλλου. Πῶς λοιπὸν νὰ προφίλον τοῦ ἄλλου. Πῶς λοιπὸν νὰ προφίλον τοῦ ἄλλου; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα τῆς προτεραι-

ας τῶν ἐκλογῶν. Καὶ εἰς τὴν λύσειν αὐτοῦ ὀφείλεται τὸ ἐξῆς παιγνίδι ἐκ τῶν εὐρυστέρων τῆς περιόδου:—

Εἰς τῶν ἐκλεκτόρων—ὠρμημένου φρονήματος—ἔρχεται ἐκ τοῦ χωρίου του εἰς Λευκωσίαν δύο νύκτας πρὸ τῆς ψηφοφορίας, καὶ καταλύει εἰς τοῦ κουμπάρου του... ἀντιθέτου φρονήματος.

Τί θὰ ἐγένετο ἀπεφασίσθη ἀμέσως.

Στὸ τραπέζι τὸ κρασί πρὸ παντός ἦτο ἄφθονον. Κατὰ τὸ μέσον τοῦ φαγητοῦ μία ἐπιστολὴ ἔρχεται εἰς τὸν ζενίζοντα, ἡ ὁποία τοῦ προξενεῖ προφηνῆ ἀνησυχίαν.

—Κουμπάρε, μὲ γράφουν ἀπὸ τὸ τὰδε χωριὸν (12 μίλια μακρὰν) ὅτι ἐπεσον ἕνα σπῆτι, καὶ μοῦ ζητοῦν κτίσιν ἀπὸ τὴν Λευκωσίαν. Πηγαίνει εἰς, γὰρ νὰ μὴ ζητήσω ἄλλον;

—Πηγαίνω... κουμπάρε...

—Μὴ σὲ θίλουν ἀμέσως. Τὸ σπῆτι πρέπει νὰ ἀρτίσῃ νὰ κτίσῃται. Ἐγὼ ἀμαξάν νὰ σὲ πάρῃ καὶ νὰ σὲ φέρῃ.

...Μετ' ὀλίγον ὁ ἀνυπόπτος ἐκλέκτωρ ἔτρεχε μὲ ταχύτητα 10 μιλίων ἐντὸς τεθρίππου.

Τὸ παιγνίδι ἦτο ἐξυπνότατον ἕως ἐδῶ. Διότι τὸ χωριὸν ἐγνώσθη, καὶ ὁ ἐκλέκτωρ ἐπαναφέρετο ὑπὸ τῶν γρηγορούντων φίλων του ἐγκρίτως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ τοσοῦτον γλυκεῖα Ἀγάπη, τὸ Θεμίλιον τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἡ πηγὴ τῆς εὐδαιμονίας, παντός τόπου, ἔθνους, καὶ πολιτισμοῦ ἢ ἀφερμῆς, ἐχάθη ἀπὸ τὴν Κύπρον μας, ἐχάθημεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐγενόμεθα ὅπως ξένοι καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν.

Καὶ ὁμως οἱ δύο μας Ἀρχηγοί, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς τῆς Κύπρου μας, κοιμῶνται εἶνε τῶρ πέντε καὶ πλέον ἔτη. Τὰ ξίφη των ἱεροῦσιν, εἰ σάλπιγγέτων ἐθραύσθησαν, ἡ φωνὴ των ἐχάθη! «Τί γίνονται οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οἱ δύο Μητροπολίται;» ἔρωτα ὁ ἐντρομος καὶ ὑπὸ πνικτοῦ καταχόμενος ἐκ διαίρεσεως καὶ τῶν κομμάτων, ὅπως ἀσυμβιβαστικῶς ἐναντίον πρὸς τὴν θρησκείαν του καὶ τὸν ἔθνευσμόν του, λαὸς τῆς Κύπρου.

Ἐυπνᾶτε, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ζητήσατε τὸ λογικόν σας ποίμνιον, διότι ἐχάθη, καὶ ὡς ἰληθεῖς κήρυκες τῶν ἱερῶν λόγων τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου σας διώξατε τὸ μῖσος, τὸ πάθος, τὴν διαίρεσιν, πατάξατε τὰ κόμματα καὶ κάμετε μὲ καθὲ τρόπον ἐὰν φέρωσι καὶ αὐξήσῃ τὸ δένδρον τῆς Ἀγάπης ἵνα σκορπίσῃ πρὸς ὅλην τὴν εἰς χεῖράν σας Νῆσον τὴν εὐεργετικὴν του σκιάν.

Χωρὶς τούτου φερόμεθα ἀσφαλῶς πρὸς τὴν ἀλληλοκτονίαν. Ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς Νήσου ἕως τὸ ἄλλο οἱ ἄνθρωποι σήμερον προσαγορεύονται ἐντὶ διὰ τοῦ «Εἰρήνη ὕμιν» ἢ τοῦ «Καλὴ μέρα», μὲ τὸ «Γεῖά σου, κοντονούρη», «Καλῶς τὸν μακρονούρη».

Ποῦ κατηντήσαμεν! Καὶ ὁμως οἱ Ἀρχηγοί μας κοιμῶνται! Καὶ τότε, τί τοῦς θέλομεν γένετους Ἀρχηγούς, τέτοιους Ἀρχιερεῖς; Ἀραγε τοῦς θέλει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μὲ ἔρωτουν οἱ χωρικοί, χωρὶς Ἀγάπην;

Κυθραία, 14 Νοεμβρ., 1905.
ΠΑΠΑΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Πρώτη συνεδρία.

Αίληφθεΐσαι αποφάσεις.

Η προχθές Τρίτη Ισως άποβή ιστορική ημέρα διά τας Κυπριακάς αρχαιοτήτας.

Η πρώτη συνεδρία της Επιτροπής του Μουσείου έγινε συμφώνως πρὸς τὸν νέον περί Αρχαιοτήτων Νόμον.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐν τῇ Ἀρχιγραμματεία, συνηλθον ἐκ τῶν αἰρετῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Π. Κωνσταντινίδης, Ε. Κωνσταντινίδης, Σ. Μενάρδος, καὶ ὁ κ. Τσαμπερλάου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ἀπουσίαζεν ὁ κ. Γ. Σιακαλλῆς, ἐνάντι προσωπιύθησαν δὲ οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐν πρώτοις ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ἠρώτησεν ἂν ἡ Ἐπιτροπή θά ἐκλέξη Ταμίαν καὶ Γραμματέα, ὡς προνοεῖ ὁ Νόμος. Ἐξελέγησαν δὲ ἀμέσως προσωρινὸς μεν ταμίης ὁ ταμίης τῆς Κυβερνήσεως, προσωρινὸς δὲ γραμματεὺς ὁ διερμηνεύς τῆς Ἀρχιγραμματείας κ. Δ. Καραγεωργιάδης.

Μτέριον διὰ Μουσείον. Σχέδιόν ἐξ Ἑλλάδος.

Κατόπιν ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ἠρώτησεν ἂν πρέπη νά εὐκοδομηθῇ Μουσείον, καὶ ποῦ, ἢ νά ἐπισκευασθῇ καὶ χρησιμοποιοηθῇ πρὸς τοῦτο ὁ ἐν Λευκωσίᾳ μεσαιωνικὸς ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου.

Ἡ ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων εἰ ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὴν Ἀνασταν Βικτωρίαν θέτει πρὸς τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου τὰς 700 λίρας τὰς ὁποίας συνέλεξεν.

Ὁμοφώνως τότε ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις εἰδικοῦ κτιρίου διὰ Μουσείον, ἐξω τῆς Λευκωσίας (πιθαμῶς εἰς τὸ εὐκρίτον παραπλεύρως τῆς νῦν κατοικίας τοῦ Δ. τοῦ Κτηματολογίου.)

Ὁ κ. Τσαμπερλάου, λαβὼν τὸν λόγον τότε, ἐπήνεσε τὰ Μουσεία τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐπίτηδες κτισθέντα διὰ μουσεία. Καὶ οὕτω ἀπεφασίσθη νά ζητηθῇ διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας σχέδιον κτιρίου τοιοῦτου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρχαια Μνημεία.

Οἱ ἔφοροι.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρμοστής ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ἐκέρυξεν ἡ Ἀρχαία Μνημεία, τὸ φρούριον τοῦ ἁγ. Ἰλαρίωνος, καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦτα ἐκ τῶν μεσαιωνικῶν μὲν τὸ φρούριον Κουτζουβέντη, καὶ τὸ τῆς Καντάρας, ἐκ δὲ τῶν ἀρχαίων, ὁ Νάος τῆς Παρίας Ἀφροδίτης εἰς τὰ Κούκλια, οἱ Ἰάροι τῆς Ἀμαθούνας καὶ Ταματοῦ, καὶ ἡ ἀγορὰ τῆς Σαλαμίνας.

Τὰς ἀκινήτους δὲ ταύτας ἀρχαιοτή- τας θέτει ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ Διοικητοῦ ἐκάστης Ἐπαρχίας. Καὶ τῶν κινήτων ἀρχαιοτήτων ἔφορος ὀρίσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ μὲν ὁ κ. Εὐστάθιος Κωνσταντινίδης, ἐν Λάρνακί ὁ Διοικητὴς κ. Κόπακ, ἐν Λεμεσῶν ὁ κ. Σ. Μενάρδος, καὶ ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Διοικητὴς κ. Τσαμπερλάου.

Ἄνασκαφαί εἰς Λάμπουσαν.

Κατόπιν ὁ Ἀρμοστής ἠρώτησε τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἂν ἔχουσι νά προτείνωσι τι ἀφ' ἑαυτῶν.

Ὁ κ. Μενάρδος προέτεινε ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί ἐπὶ τοῦ λαθραίου ἀνασκαπτομένου χώρου τῆς ἀρχαίας Λαμπούσης, ὅπως οὕτω τὸ Μουσείον ἀντὶ τῶν ἀρχαιοκαπήλων γίνῃ κάτοχον τῶν σπουδαίων ἀρχαιοτήτων αἰτινες προσδοκῶνται ἐκεῖθεν.

Ὁ Μ. Ἀρμοστής συνεφώνησε, δηλώσας ὅτι ὑπάρχουσι τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰς ἐκπανάς—αἰτινες ὑπολογίζονται μόλις εἰς 50 λίρας. Καὶ ἀνετίθη εἰς τὸν κ. Τσαμπερλάου νά καθορίσῃ τὸ μέρος καὶ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐνέργειάν του εἰς τοὺς κ.κ. Εὐστάθιον Κωνσταντινίδην καὶ Σ. Μενάρδον, ὅπως μεταδώσιν ἐπὶ τοῦτου πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ μέρους.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣ ΛΑΡΝΑΚΑ.

Τὸ νέον παραβάνε.

Τὸ «Νέον Ἔθνος» ἀνέγαρε τὸ παρελθὸν Σάββατον ὅτι ἐκατὸν πενήτηντα (150) Ἑβραῖοι ἀπεβιβάσθησαν πάλιν εἰς Λάρνακα.

Ἡ Σύναξις ἑμῶς τῆς συναδέλφου μᾶς πληροφορεῖ δι' ἐπιστολῆς ὅτι μόνον δέκα πέντε (15) ἦσαν οἱ ἀποβιβάσθιντες Ἑβραῖοι εἰς Λάρνακα τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα.

ΓΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΜΟΣΤΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην καὶ Πέμπτην τῆς προσηχοῦς ἑβδομάδος δίδονται τὰ πρώτα ἐπίτημα γεύματα τῆς περιόδου ἐν τῷ Ἀρμοστείῳ. Εἰς ἀμφότερα προσεκληθήσαν καὶ ἐκ τῆς κοινωρίας μας.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αἱ βροχαὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἦσαν διαρκέστεραι ἀλλ' ὀλιγώτερον ὀρηκτικαί, καὶ διὰ τοῦτο ὀφελιμώτεραι τῶν πρώτων. Δὲν ἔβρεξεν ὁμοῦς εἰς Μόρφου, εἰς τὰ ἀνατολικώτερα καὶ ΒΑ τῆς Μισσαορίας. Ἄλλ' ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν βροχήν.

Κεραυνὸς ἐν Καυθαρία.

Εἰς τὴν Κυθραίαν κατὰ τὰς βροχὰς ταύτας ἔπεσε κεραυνός, τὴν αὐτὴν δὲ στιγμήν μία γυναίκα, 45 ἢ 50 ἐτῶν ἔμεινε ἀπνοῦς.

Ὁ ἀνακριτὴς κ. Μπρατζιότης μετέβη ἐπὶ τόπου διὰ νά ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα. Ἡ νεκρὰ οὐδὲν ἐγκαυμα ἢ ἄλλο ἵχνος ἔφερε προσβολῆς ὑπὲρ κεραυνοῦ, καὶ ὁ θάνατος προήλθεν ἐκ συγκοπή. Οἱ οἰκεῖοί τῆς ἑμῶς ἐπέμεινον διὰ ἵνα νά μὴ φαίνεται κεραυνὸς θά πῃ ὅτι τὸν ἐκτάπειν ἄλλη ἐξήγησις δὲ ὑπάρχει!

ΑΙ ΝΕΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Ὁ σιδηρόδρομος βλαπτόμενος πάλιν.

Μακρὰ συνέντευξις μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ.

Μὲ τὰς δευτέρας ζημίας τοῦ σιδηρόδρομου ὑπὸ τῶν βροχῶν τῆς τελευταίας δευτέρας ἐθειρῆσαμεν ἀναγκαῖον νά ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἐνδεύτερας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Day ἐκτινίστατα μᾶς ἀνέπτυξε τὸ πρᾶγμα, τὰ συμπεράσματά του δὲ εἶνε:

1) Ὅτι ἡ στρώσις τῆς γραμμῆς ἀπὸ οὐδὲν ἄλλο μέρος ἠδύνατο νά διέλθῃ.

2) Ὅτι ἐνεκα τοῦ εἶδους τῶν μερῶν καὶ τῶν πλημμυρῶν, αἱ ζημιαὶ τῆς γραμμῆς ἦσαν ἀναπόφευκτοι.

3) Ὅτι μὲ τὰς γενομένας ἐπιδιορθώσεις—αἰτινες θά γίνωσι στερεότεραι, παραχωρουμένων χρημάτων—ἡ γραμμὴ ἀσφαλίζεται ἐτι μᾶλλον.

Αἱ δευτεραὶ ζημιαὶ συνέβησαν ἀπὸ Ἀγγαστίνας μέχρι μιᾶς Μηλιάς, κυρίως εἰς τὸ Ἐξω Μετόχι. Ἀπὸ Ἀγγαστίνας μέχρι Ἀμμοχώστου, ἡ γραμμὴ εἶνε ἀθικτος καὶ τὰ τραῖνα πηγαινοέρχονται.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐξω Μετοχίου ἔχουν τὴν ἰδέαν ἐτι αἱ ἐπιχωματώσεις τῆς γραμμῆς συνέτεσαν εἰς τὴν πλημμύραν τοῦ χωρίου τῶν. Διὰ τοῦτο μόλις ἤρχισαν αἱ δευτεραὶ βροχαί, ἐχάλασαν τὴν ἐπιχωμάτωσιν, καταστήσαντες τὴν γραμμὴν ἐναέριον. Ἐὰν τὸ τραῖνον μὴ ἤμποδίζετο ἐκ τῆς πλημμύρας εἰς τὸ Τραχώνι, οὐτύχημα βαρύτερον θά ἐπῆρχετο. Ἀγωγή δὲν θά κινήθῃ κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Διευθυντὴς ἀνέφερε τὴν πρωτοφανῆ πρᾶξιν τῶν εἰς τὴν Κυβερνήσιν.

Ἡ ἰδία αὐτῆ τῶν Ἐξωμετοχικῶν εἶνε τελείως ἐσφαλμένη, διότι ἡ γραμμὴ εἶνε πολὺ χαμηλότερα τοῦ χωρίου.

Ἡ ἐπιχωμάτωσις τῆς γραμμῆς εἶνε ἀπὸ χῶμα τὸ ὅποιον βρεχόμενον σπίγγει περισσότερο καὶ οὕτω ἡ γραμμὴ γίνε-ται σταθερωτέρα. Αἱ πλημμύραι προξενουσι τας ζημίας.

Ἡ κυριωτέρα δὲ ἀφορμὴ τῶν πλημμυρῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ζημιῶν, εἶνε οἱ φραγμοὶ οἱ κατασκευαζόμενοι ὑπὸ τῶν χωρικῶν πρὸς διοχέτευσιν τοῦ νεροῦ εἰς τὰ χωράφια τῶν. Ἐὰν κατεσκευάζετο τεχνικόν τι ἔργον ἀρδευτικὸν κανονίζον τὴν πλημμύραν, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν κατάκλυσιν τῶν γαιῶν τὸ περισσευόμενον νερὸ νά χύνεται εἰς τὴν κλίτην τοῦ ποταμοῦ ἢ νά διοχετεύεται εἰς δεξαμενὴν, μῆτε πλημμύραι, μῆτε καταστροφῆ τῶν κατοικιῶν καὶ τῆς γραμμῆς θά συνέβαινον. Τοιοῦτο ὁμοῦ ἔργον θά ἦτο δαπανηρόν.

Τώρα, ὡς εἶνε κατεσκευασμένοι οἱ φραγμοὶ, εἶνε ἀδύνατον νά προῖδῃ τις πόθεν θά προέλθουσι καὶ ποῦ τὰ πείσονται τα ρεύματα.

Ὁ κ. Day ἐργάσθη ἐπὶ εὐκαρίῳ ἐπι-

εις σιδηροδρόμους εις τὰ τροπικά κλίματα, όπου πέπτει εκατοντάκις περισσότερον ποσόν βροχής. Δεν συνέβαινε όμως, ότι εδώ. Μετά την πάροδον της πλημμύρας, ή γραμμή ήτο εις την θέσιν της ανέπαφας.

Η κατασκευή γιφυρών καθ' όλην την γραμμήν θα ήτο τι έκτάκτως δαπανηρόν.

Η γραμμή έστρώθη, ως επί το πλείστον κατά την διεύθυνσιν την όποιαν υπέδειξε τó Τμήμα τών Δημοσίων Έργων.

Προτιμωμένης άλλης διεύθυνσεως, αι δαπάναι θα ήτα, μείγισται. Δεν είνε δε άκριβές ότι όσα έξοδεύονται τώρα εις επιδιορθώσεις Ισοδυναμούν προς τας δαπάνας εκείνας. Η μεγαλύτερα ζημία είνε ή διακοπή της συγκοινωνίας.

Οι μηχανικοί δέ του σιδηροδρόμου πρώτον ήρώτησαν παντού τους χωρικούς, άλλ' εύτοι έδιδον άσυναρτήτους πληροφορίας περι τού ποσούτων βροχών.

Οι γερνότεροι τώρα συμφωνού, ότι αι σημεριναι βροχαι είνε έκτακτοι έντός των τελευταίων 20 έτών.

Είνε δέ επισήμως εξηκριθωμένον ότι αι μεγάλαι πλημμύραι έν τη Νήσω συμβαίνουσιν κατά περιόδους δώδεκα έτών. Καί την έξ αυτών βλάβην της γραμμής ό Διευθυντής θεωρεί εύδόλως παραδεχόν. Τό κακόν είνε ότι συνέβη εις τας αρχάς του σταδίου του σιδηροδρόμου.

Έν Συρία επί ειλοσιν έτη έλειτούργει μία σιδηροδρ. γραμμή, και μετά ταύτα μία πλημμύρα την κατέστρεψε.

Δέν είνε δε πολύ εάν αι ζημιαί της ιδιικής της γραμμής συμβαίνουσιν κατά περιόδον δώδεκα έτών.

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Η συγκοινωνία επανάρχεται άφευκτως την μεθαύριον Δευτέραν. Θ' άναχωρεί και τó πρωινόν και τó απογευματινόν τραϊνον, αλλά τó δεύτερον μετά μικροτέρας ταχύτητος προς τó παρόν.

Αι επιδιορθώσεις προχωρούν ταχέως, τών έργατών εργαζομένων μετά μεγάλης προθυμίας.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΗΡΥΞΕΙΑΣ

Έν Κυρηνεία την Έκπαιδευτικήν Έπιτροπήν άπετέλεσαν οι κ.κ. Χρ. Φιερδς, Ιωάννης Γρ. Δημητριάδης, Γεώργ. Ιωαννίδης και Ιωάννης Βασιλείου. Αλλά... είνε ανάγκη να προσθέσωμεν ότι υπάρχουν και έτεροι έστάσεις;

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Τη μεθαύριον Δευτέρα θα όμιλήσθ κατά την θείαν λειτουργίαν εις τόν Νείν, της Φανερωμένης ή Ισραήλ της Αχ. επισκοπής κ. Χριστάκος Παπαϊωάννου.

Έπανεήλθεν εξ Αθηνών, όπου έσπούδασε την παιδαγωγικήν και την γυναικολογίαν, ή κυρία Κυριακή Νικολάου, και άγκαθίσταται όριστικώς εις Διοκώτων άρχομένη του επαγγελματός της μετά τινος ήμέρας.

Η ΕΚΛΟΓΗ

ΤΗΣ 'Επαρχιακής Έκπαιδευτικής Έπιτροπείας.

Περι την μεσημβρίαν της προχθές Πέμπτης έγινε το έν τώ Διοικητήρ'ω Λευκωσίας ή ψηφοφορία προς έκλογην Έπαρχιακής Έκπαιδευτικής Έπιτροπείας. Οι εκλέκτορες—άντιπρόσωποι εξ όλτης της Έπαρχίας—ήσαν 73.

Ο συνδυασμός των κ.κ. Πασχάλη Κωνσταντινίδου, Αγησιλάου Αρτίμη, Χριστοδούλου Γ. Μιχαηλίδου, και Αχιλλέως Λιασιδου έλαβε ψήφους 37, κατά 36 τους όποιους έλαβεν ή συνδυασμός των κ.κ. Αριστοδήμου Φοινιέως, Ευίλθοντος Γλυκυ, Αχιλλέως Κυριακίδου, και Χ. Μαραθιύτη, εστινες άπετέλουν την μέχρι τούδε Έπιτροπήν.

Τό πράγμα όμως δέν έληξεν άμέσως. Αί περιπλοκαί.

Επί της έκλογής του αντιπροσώπου της Αγ. Μαρίας άμφοτεροι αι μερίδες είχο. ένστάσεις, μετά την εξέλεξιν των όποιων ό Διοικητής είχεν άποφανθή ότι πλειοψηφεί ή Παπακυριακός, της μερίδος του κ. Πασχάλη. Τούτο έγνωσθη τó έσπέρας της Τετάρτης. Την μεσημβρίαν της Πέμπτης όμως—άφού είχεν άρχιση ή ψηφοφορία—ό Διοικητής άνήγγειλεν ότι θα δεχθῆ να ψηφιση και ή Χοιρομεράς—ή διαφιλονεικών την αντιπροσωπείαν της Αγ. Μαρίας, φίλος της μερίδος του κ. Θεοδότου—μέχρις ότου προσαχθώσι νέαι άποδείξεις επί των ένστάσεων

Ο Διοικητής εις τούτο είχε την διαταγήν του Αρμοστου και την γνώμην του Δικηγόρου του Στέμματος, στηριχθέντος εις τó ότι δέν παρεσχίθη καιρός, ένεκα της άποστάσεως του χωρίου, να προσαχθώσιν ίκαναι άποδείξεις επί των ένστάσεων.

Τα κατόπιν.

Υπό τους όρους τούτους άμφοτεροι οι συνδυασμοί διαφιλονεικούσι τόν 37ον.

Τό έσπέρας περι ώραν 10, ή μερίς του κ. Πασχάλη μετέβη έν συλλαλητηρίω εις τó Αρμοστοίον, διαμαρτυρηθείτα κατά της παρανόμου έπεμβάσεως της Κυβερνήσεως εις την πρώτην άπόφασιν του Διοικητού.

Τό άποτέλεσμα.

Καιχθές έκράτησε ή έκκρεμότης. Σήμερον έλπίζεται να έκδοθῆ τó όριστικόν άποτέλεσμα. Όλας τας βεβαιότητας έχει ή συνδυασμός του κ. Πασχάλη.

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Έν Λάρνακι ή έκλογή της Έπαρχιακής Έκπαιδευτικής Έπιτροπείας έγινε τήν προχθές Τετάρτην, ως προηγγελαμεν.

Εξελέγησαν δε διά ψήφων 14 κατά 12 ή συνδυασμός των κ.κ. Γ. Δ. Πιερδῆ, Αγ. Σούντια, Μιχ. Νικολαΐδου, και Βεγγέλου Χατζηιωάννου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παραίτησις του Αγγλικού Υπουργείου.

Κατά τας τελευταίας ειδήσεις, τó Αγγλικόν Υπουργείον έπρόκειτο να παραιτηθῆ ένεκα διαφωνίας έπικρατούσης μεταξύ των μελών αυτού, και μεταξύ του κόμματος.

Οι φιλελεύθεροι έδήλωσαν ότι καλούμενοι δέν θ' άναλάβωσι την έξουσίαν, άπαιτούντε, όπως διαλυθῆ άμέσως τó κοινοβούλιον και δοθῆ εις τόν λαόν ευκαιρία να έκφράση την άπόφασιν του διά των γενικών έκλογών, ενεργουμένων άμέσως τώρα.

Ο άρχηγός των Φιλελευθέρων, Σέρ Η. Κάμπελλ Μπάννερμαν, εις δημοσίαν άγόρευσιν του προσφάτως γενομένην, έκηρύχθη φανερά υπέρ της Ιρλανδικής Αυτονομίας.

Ο Βασιλεύς Γεώργιος.

Η Βασίλισσα της Αγγλίας, ή Βασιλεύς Γεώργιος των Έλλήνων, ή Πριγκίπισσα Βικτωρία, και ή Πριγκίπισσα και ή Πριγκίπισσα Νικολάου μετέβησαν έκ Λονδίνου εις την βασιλικήν Έπαυλιν Σάνδριγκαμ. Ο Βασιλεύς Γεώργιος συμμετέσχε κυνηγιών διοργανωθέντων υπό Αγγλων ευγενών. Ο Βασιλεύς επανήλθεν εις Λονδίνον τó άπόγευμα της Δευτέρας, 14 Νοεμβρίου, και τó έσπέρας άνεχώρητε κατευθυνόμενος εις Αθήνας.

Κατά της Τουρκίας.— Ο διεθνής στόλος.

Ο Σουλτάνος της Τουρκίας άπέριψε την πρότασιν των Δυνάμεων διά την είσαγωγήν διεθνούς οικονομικού έλέγχου έν Μακεδονία και ή ναυτική επίδειξις κατά της Τουρκίας είνε άφευκτος. Αι Δυνάμεις πιθανώς θα ενεργήσωσι δραστηριώς όπως μή κατασώσι τó παίγιον του Σουλτάνου, εστις είνε διατεθειμένος να παίξη τόν ρόλον επαθητικής αντίστασεως.

Η Γερμανία όχι μόνον ήρνήθη να συμπράξη μετά του Ηνωμένου Στόλου, αλλά και προσεπάθησεν όπως αι Δυνάμεις μετριάσωσι τας άπαιτήσεις των όσον τó δυνατόν.

Από της παρελθούσης Τετάρτης 9 έν όλω πολεμικά των Δυνάμεων συνεχεντρώθησαν εις Πειραιά όθεν θ' άποπλεύσωσι διά τας τουρκικά ύδατα. Είνε δύο Αυστριακά, δύο Αγγλικά, δύο Ιταλικά, δύο Γαλλικά και έν Ρωσικόν καταδρομικόν. Τό μείγιστον όλων είνε τó Αγγλικόν τεθωρακισμένον καταδρομικόν «Λαγκάστερ.» Αρχηγός δέ του όλου στόλου είνε ή Αυστριακός ναύαρχος Ρίπερτ.

Οι κυβερνήται των πολεμικών τούτων συνήλθον εις συνεδρίαν όπως κανονίσωσι την ενεργείαν έκάστου σκάφους κατά την επίδειξιν.

ΕΠΑΝΟΛΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Ο Αρχιγραμματεύς της Κυβερνήσεως μας, κ. Γιαγκ, επανήλθε ψέξ εκ τήσ μακράς άπουσίας του εις Αγγλίαν έπ' άδειά και άναλαμβάνει τας καθήκοντά του.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ πόλεμος τὸν ὅποιον πρό τινων ἐ τῶν ἐκήρυξε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὁ πρύτανης τοῦ ἐν Βοστώνῃ Πανεπιστημίου «Χόρουαρδ» κ. Ἐλ λιστ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιτείνεται, καὶ πολλὰ Πανεπιστήμια καὶ Κολλέγια τὴν ἀναγράφουσι· πλεον εἰς τὰ προγράμ ματὰ τῶν ὡς μᾶθημα προαιρετικὸν—καὶ τοῦτο ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν πρὸς τὴν κα τάργησιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο ἀκούουσι ἐκ μέρους τοῦ Τύπου ἕσα τοῦς ἀξίζουσι.

«Τὸ δυστύχημα εἶνε—γράφει ἡ «Ση μαία» τῆς Ν. Ἰόρκης—ὅτι εἰ νῦν πρυτάνεις τῶν πλείστων Πανεπιστημί ων τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶνε ἄνδρες εὐρεί ας μαθήσεως καὶ ἐπομένως δὲν δύναν ται νὰ ἐκτιμῆσωσι τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλ ληνικῆς γλώσσης. Εἶνε ἄνθρωποι ἀρ μέδιοι μᾶλλον διὰ τραπεζίτας, καὶ κα τὰλληλοὶ ὅπως ἐξευρίσχωσι κληροδο τήματα καὶ δωρεὰς διὰ τὰ Πανεπιστή μιά των. Κατὰλληλοὶ μόνον διὰ νὰ παραλαμβάνωσι χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὡς ὀρθῶς παρετήρησε πρίτινος χρόνου ὁ «Ἡλιος» τῆς Νέας Ἰόρκης.

Καθηγητῆς Ἀγγλικοῦ

Πανεπιστημίου εἶχε διακηρύξη δι' ὅλης του τῆς δυνάμεως, ὅτι ἡ κατάργησις τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσ σης ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν καθοδήγησιν ἐκ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ σκότος, καὶ διὰ μα κρῶν ἀπέδειξε τὰ δι' αὐτῆς γινόμενα εὐ εργητήματα εἰς πάντα ἐν γένει σπου δαστήν. Ἄλλος δὲ καθηγητῆς, Ἀμε ρικανὸς εὐτοῦ, ὁ κ. Μαννάτ, ὅστις εἶνε εἰς τῶν ἰδιαπρεπεστέρων καθηγητῶν τοῦ ἐν Πρέσβιδενς Πανεπιστημίου Μπράου, γνωστὸς καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν διὰ διὰ τὰς εὐρείας γνώσεις του, εἶπεν ὅτι διὰ νὰ καταρτισθῆ τις ἐν τῇ Ἀγγλικῇ,

Ὅτι νὰ καταστῆ θεάσημος

ρήτωρ ἢ συγγραφεὺς, δεῖν νὰ γνωρίζῃ τὴν Ἑλληνικὴν ὡς παράδειγμα δι' ἐρε ρεν ἑαυτόν.»

Ὁ κ. Μαννάτ πρό τινων ἐτῶν εἶχεν ἀπαγγεῖλη λόγον ἐν Βοστώνῃ, θαυμα σθέντα διὰ τὴν καλλιπέπειαν καὶ τὰ πλούσια ἐπιχειρήματα ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων. Συνεχάρησαν τότε πολλοὶ τὸν ἑξοχὸν καθηγητὴν, ὁ στικς ἀπαντῶν εἰς τὰ συγχαρητήρια καὶ εἰς διαφοροὺς ἐρωτήσεις, διεκήρυξεν ὅτι τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὸν λόγον εἶκε νον καὶ εἰς διάφορα ἔργα του ὀφείλειεστὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῆς ὁποίας εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ εἶε γνώστης.

«Τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐπι δρασιν

ὁμολογεῖ ἅπας ὁ κόσμος

καὶ ὁμοῦ αὕτη ἐξοστρακίζεται ἐκ τινων Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων, διότι εἰ πρυτάνεις αὐτῶν, μὴ ἔχοντες τὴν ἀ παιτουμένην περὶ αὐτῆς γνώσιν, νομί ζουσιν ὅτι καλύτερον θάεὐεργετηθῶσιν εἰ φοιτηταί, διαθέτοντες τὸν χρόνον των εἰς ἄλλα μαθήματα. Ὁ κ. Ἐλλιστ ἀπὸ καθηγητῆς τῆς Χημείας ἐν τῇ Τεχνολο

γικῇ Σχολῇ ἐγένετο Πρύτανης τοῦ Πα νεπιστημίου Χόρουαρδ, ὁ δὲ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου κ. Χάρπερ ὀφείλει τὴν θέσιν εἰς τὸ γεγονός· ὅτι κατορθῶναι νὰ λαμβάνῃ δωρεὰς ἀπὸ πλουσίους ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου!»

«Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ Πανε πιστήμια γίνονται μὲν πλουσιώτατα, ἀποκτῶσι μεγαλοπρεπῆ μέγαρα καὶ αἰθού σας, ἀλλ' ὑπὸ ἑποφιν παιδεύετεως ἀπο βαίνουσι τετρα. Ὑπὸ ἑποφιν μαθήσεως οὐδεμίαν σχεδὸν

δύναται νὰ γίνῃ σύγκρισις ἐκείνων, εἰ τινες ἐξήρχοντο πρὸ εἰκοσαετίας ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων πρὸς τοῦς σήμερον.

«Ὡς ἐλπίζεται, ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Ἀμερικῇ δὲν θὰ διαρκέσῃ πολὺ, διότι μέγα μέρος τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων κατανοεῖ τὴν ἀδικίαν ἧτις προσγίνεται εἰς τοῦς φοιτη τὰς διὰ τῆς καταργήσεώς της, καὶ τὸ μέρος τοῦτο θὰ ὑπερισχύσῃ διότι κρατύ νετσι ὀσημέραι. Καὶ δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέ ρα καθ' ἣν ἡ διδασκαλία αὐτῆς θὰ γεν νικηθῆ εἰς ὅλα τὰ Ἀμερικανικά Πανε πιστήμια.»

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΤΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δολοφονικὴ ἐπίθεσις κατὰ Ἑλ ληνος Μητροπολίτου.

Ἡρωικὴ ἀντίστασις. — Πανωλε θρία τῶν ληστῶν.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μοναστηρίου τῆς Μακεδονίας, ὁ Σειδισμῶτατος Μητρο πολίτης Γρεβενῶν Ἰωακείμ Φερόπουλος (ὑποψήφιός ποτε τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς Κύπρου) διέτρεξε πρὸ ὀλί γων ἡμερῶν μέγαν καὶ περιπετειώδη κίνδυνον.

Αἱ λεπτομέρειαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ὁ Μητροπολίτης, εἰς τῶν διαπρεπε ιτέρων τῆς Οὐκουμενικῆς Ἐκκλησίας, εἶχεν ἐξέλθῃ εἰς περιόδιαν, καθ' ἣν ἐ φθατεν εἰς τὸ χωρίον Δράγος ὁ ἄ νὰ λειτουργήτῃ καὶ εἶπὲ καὶ ἀναπερώσῃ τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων.

Εἰδοποιηθεὶς ὁμοῦ παρὰ τχισματικῶν ὁ βουλγαρὸς ληστάρχου Ναούμ, περι βόητος διὰ τὰς κακουργίας του, ἐκρύβῃ ἐγκαίρως εἰς οἰκίαν βουλγάρων τοῦ χωρί ου. Ὅταν δὲ ὁ Σ Μητροπολίτης, μετὰ τῆς συνοδείας του ἀφικόμενος, κατελυ σες εἰς τὴν ἐκείνουσιν, ὁ Ναούμ μετὰ τῶν ὀπαδῶν του περιέζωσαν τὸ κτίριον καὶ ἐξήτησαν τὴν παράδοσιν αὐτοῦ.

Ἡ μάχη.

Οἱ ἐν τῇ Μονῇ καὶ εἰ συνοδοὶ τοῦ Μητροπολίτου ἔλαβον ἀμέσως πᾶν μέ τρον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διάσωσιν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μετ' ὀλίγον ἤρχι σαν ν' ἀπαντῶσιν εἰς τοῦς ὀμαδὸν πυ ροβελισμοὺς τῶν ληστῶν.

Ἡ ἀμυνα τῶν προασπιστῶν τοῦ Μη τροπολίτου ἦτο ἀπεγνωσμένη, διότι ἦ σαν ὀλιγώτεροι. Τὰ ὀλίγα ὀπλα των δὲν ἤρχηται νὰ θερμανθῶσι καὶ ἐκινδύ νισον νὰ καταστῶσιν ἄχρηστα.

Ἀλλ' εὐτυχῶς εἰς τὴν κρίσιμωτέ ραν στιγμὴν ἀεφάνῃ ὀμμα τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ πλησιεστέου σταθμοῦ,

εἰδοποιηθὲν ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Μητρο πολίτου, ὀπερ ἐπιτέθη ἀμέσως κατὰ τῶν βουλγάρων ληστῶν διὰ σφοδρὸν πυρὸς.

Οἱ κομιτατζήδες καὶ μετὰ τὴν ἐμ φάνισιν τοῦ στρατοῦ ἐξηκολούθουν νὰ κατέχωσι τὰς θέσεις των καὶ ἀντιπυρο βόλουν κατ' αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλος ὀμοῦ ὁ στρατὸς ὑπερίσχισε καὶ εἰ ἀντάρται τεθέντες μετὰ τὸ δύο πυρῶν ἠναγκάσθη σαν νὰ ζητήσωσιν εἰς τὴν φυγὴν τὴν σωτηρίαν των.

Ὁ φόνοσ τοῦ ληστάρχου.

Οἱ Τούρκοι καταδιώξαντες τὴν συμ μορίαν διεσκόρπισαν αὐτὴν φονεύσαν τες πέντε ὡς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς συμ μορίας Ναούμ.

Ὁ κίνδυνος τὸν ὀποιον διέτρεξεν ὁ Σ. Μητροπολίτης καὶ τὸν ὀποιον ὡς ἐκ θαύματος διέφυγεν, ἐγνώσθη ἀμέσως εἰς ὀλα τὰ περιχώρα καὶ εἰς τὸ Μονα στήριον, ἐνεποίησε δὲ κατὰπληξιν εἰς τε τοῦς Τούρκους καὶ τοῦς ὀμογενεῖς ἡ θρασύτης τοῦ Ναούμ. Ὁ φόνοσ δὲ αὐτοῦ, ἐνὸς τόσον διαβολήτου βουλγάρου λησ τάρχου, ἐνέπληξε χαρὰς τοῦς χριστια νικοῦς πληθυσμοὺς, τῶν ὀποίων εἶχε κα ταστῆ ἀπηνῆς τύραννοσ.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης, εὐθύσ ὡς πᾶσ κίνδυνος ἐξέλιπε, παραλαβὼν τὴν συνο δειάν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐκ Δράγος ἀκο λουθούμενοσ καὶ ὑπὸ ἄλλων Μακεδόνων καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν μητροπόλιν του.

Ἡ ὀποδοχή.

Τί ἔγινε τότε εἰς τὸ Μοναστήριον δὲν περιγράφεται. Εἶκεσι καὶ πλεόν γιλιὰ δες λαοὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλεως ἐξῆλθον εἰς προὀπάντησιν του καὶ δι' ἐν θεουσιωδῶν ζητωκραυγῶν ἐξεδήλουν τὴν μεγάλην χαρὰν τὴν ὀποιαν ἔσθάνθησαν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ του.

Ἡ ὀποδοχή τοῦ διασωθέντος ἱεράρ χου ὀπήρξε πρωτοφανῆς. Ὁ λαὸσ ἔχων ἐν μέσῳ αὐτοῦ τὸν Μητροπολίτην, ἐι σῆλθεν ὡς ἐν θριάμῳ εἰς τὴν πόλιν καὶ κατηυθύνθη εἰς τὸν νοδόν.

Ἐκεἶ ὁ Σειβ. Μητροπολίτης ἐχορο στάτησε λίαν συγκεκινημένος εἰς τὴν τε λεσθίσαν δοξολογίαν, μετὰ τὴν ὀποιαν ἰδέχθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον τὰ συγχαρητήρια τῶν προέχόντων καὶ τῶν ἀρχῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Παρασκευῆ, 18/1 Δεκεμβρίου.

Table with 4 columns: Commodity, Unit, Price, and Quantity. Includes items like Κριθάρια, Σιτάρι, Βρώμη, etc.

Ἀποικισκὰ.

Table with 4 columns: Commodity, Unit, Price, and Quantity. Includes items like Πετρέλια, Ζηχάρεις, etc.

ΚΥΠΡΙΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΥΕΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτού.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (Προπληρωτέα.)

Είς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Είς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Είς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἄγγελια: ὁ στίχος γρ. 2.
 Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.
 Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

Χοροδιδασκαλεῖον

Ἀντωνίου Ε. Συμεωνίδου.

Ὁ κ. Συμεωνίδης ἐδίδαξε τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς ἐπὶ 17. ἔτη ἐν Λεμισφῷ, προτίθεται δὲ ἐπίτετος νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ σάλα τοῦ χοροῦ κεῖται παρὰ τὴν οἰκίαν Χρ. Γεωργιάδου, συνοικίαν Τριπικιώτου.

Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις ἤρχισαν καὶ ἐξακολουθοῦν καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς 8 ὥρας.

Ὁ χορὸς δὲν εἶνε μόνον ὑγιεινὴ ἀσκήσις, ἀλλὰ σῶμα καὶ ἡ εὐγενεστέρᾳ διασκέδασις. Ἡ ἀληθεῖα αὕτη γενικῶς ἀναγνωρίζεται, καὶ οἱ ἀγνοῦντες χορὸν πολλάκις θὰ ἔλαβον ἀπορρομὴν νὰ στενωχωρηθῶσι διὰ τὴν ἀγνοίαν τῶν οὐσιωδῶν συστατικῶν τῆς στοιχειωδιστάτης πλέον σήμερον ἀνατροφῆς καὶ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Καινουργῆς Βικτώρια.

Ἐπηρεσίαι ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν σιδηρ. σταθμόν.

Ὁ περιποιητικὸς ἀμαξηλάτης Γιάγκος Ζάγκουλος, προμηθευθεὶς ἐσχάτως ὤραιστατην καὶ καινουργῆ βικτωρίαν ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀθηῶν, θέτει αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ Λευκωσίας. Ἐκτελεῖ ἔτι τὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς πόλεως. Στάθμευε διαρκῶς ἀπὸ τῆς 6 1/2 π. μ. παρὰ τὸ Καρνεῖον Σαρικόπου. Τὰ ἀμαξιαγῶνά του εἶνε συγκαταβατικώτατα.

Ἀνα - Τὴν Γῆν

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἡ Νορβηγία, χωρισθεῖσα τῆς Σουηδίας, ἐξέλεξε — διὰ ψήφων 254,899, ἐνῶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἐψήφισαν 69,262 — ὡς βασιλέα τῆς τῶν Πρίγκιπα Κάρολον τῆς Δανιμαρκίας, ὅστις καὶ ἐδέχθη ἀμέσως τὸν θρόνον. Κατόπιν ἡ Νορβηγικὴ Βουλὴ ἐψήφισε περίπου 40,000 λίρας ὡς ἰσοδία ἐπιχορηγήσιν τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν.

Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν διαφόρων Κρατῶν πρὸς τοὺς Βασιλεῖς τοῖν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς, εἰς λίρας στερλίνας: —

- Ὁ Τσάρος πλέον τῶν 2,000,000
- Σουλτᾶν τῆς Τουρκίας περίπου 1,500,000
- Ὁ Σάχης τῆς Περσίας » 1,327,000
- Ἀυτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας... 940,000
- Ὁ Γερμανὸς αυτοκράτωρ... 770,554
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας... 602,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας... 531,000
- Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας... 300,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας... 280,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βιουαρίας... 270,150
- Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου... 140,000
- Ὁ Κεῖδβιχ τῆς Αἰγύπτου... 100,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας... 81,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας... 72,742
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας... 56,000
- Ἡ Βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας... 54,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος... 52,000
- Ὁ Γάλλος Πρόεδρος... 48,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας... 47,400
- Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας... 40,000
- Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας... 40,000
- Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν 10,000
- Ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου... 8,300
- Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετίας... 540

ΑΜΥΘΗΤΑ ΚΕΡΔΗ.

Ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἐλαίων ἐν Νιᾷ Ὑόρκη ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τοὺς τέσσαρας λήξαντας μῆνας αὐξάνει τὸ μέρημα τῆς εἰς 10 τοὶς ἑκατὸν, δηλαδὴ 40 τοὶς ἑκατὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο!

Τὰς περισσοτέρας μετοχὰς τῆς ἑταιρείας ταύτης ἔχει ὁ Ροκφέλλερ, ὅστις μὲ τὴν αὐξήσιν τοῦ μερίματός θὰ λάβῃ 4,000,000 λίρας! Τώρα δὲ ὑπολογίζεται ὅτι ὅλαι αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀνέρχονται εἰς 8,000,000 λίρας στερλίνας κατ' ἔτος!

Ὁ ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Μία παρισινή ἐφημερίς διηγεῖται, κατὰ τηλεγραφικὰς αὐτῆς πληροφορίας ἐκ Μαδρίτης, τὸ ἔξῃ κατόρθωμα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσου.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἀκολουθία του ἐντὸς αὐτοκινήτου ἐπέστρεψον ἀπὸ ἐπιχειρήσεως ἀεροστάτων ἐν Μαδρίτῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἐῖς τὸν δρόμον συνήτησαν ἀεροστάτον ἐγκαταλειμμένον εἰς ἔσθλινον.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἀμέσως διέταξε νὰ σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητον, κατήλθε, καὶ ἐπήδησε μέσα εἰς τὴν λέμβον τοῦ ἀεροστάτου. Διέταξε τότε τὸν ἀεροναύτην νὰ ρίψῃ ἔξω τὸ ἔρμα καὶ νὰ ἐξαπολύσῃ τὸ ἀεροστάτον.

Ἄλλ' εἰς ἀξίωματικὸς τῆς ἀκολου-

θίας τοῦ Βασιλέως, τρεμάσας διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του καὶ τὰ πιθανὰ ἐπακόλουθά της, ἐξιφούληξε καὶ ἔσχιε τὸ μεταξὺνον ἐπικάλυμμα τοῦ ἀεροστάτου.

Ὁ ἰδιοκτῆτης τώρα τοῦ ἀεροστάτου, Σενὸρ Φενανδὲξ Δάρρ, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς Μαδρίτης ζητῶν ἀποζημιώσιν 2,000 λιρῶν.

Ὁ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΤΟΡΠΙΛΛΗΣ.

Ὁ θάνατος προσώπου ἱστορικοῦ συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τινὰ ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ κ. Ροβέρτος Οὐάιτχεντ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ εἰς ἡλικίαν διδοήκοντα δύο ἔτη.

Ὁ μακαρίτης εἶνε ὁ ἐφευρέτης τῆς ὀμωμένου τορπίλλης, τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου πολεμικοῦ μηχανήματος, ὅπερ εἶνε ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

Ὁ Οὐάιτχεντ ἐσπούδασε μηχανικὴν εἰς Μάντσεστερ καὶ κατόπιν προσελήθη ὡς σχεδιαστὴς καὶ ναυπηγὸς εἰς Μασσαλίαν καὶ Τεργέστην. Ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ναυτικῶν μηχανουργείων εἰς Φινόμε, τὰ ἔποια ἐν τέλει περιήλθον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του. Ἐκεῖ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη τορπίλλη ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1866.

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΘΕΛΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ρωσικῆς ἐφημερίδος «Χαρκομορσκάια Γκαζέτ» ἠπειλήθη ἐσχάτως διὰ θανάτου ὀφ' ἑνὸς διασήμεου ἠθοποιοῦ, ὅστις ἐφαντάσθη αὐτὸν προσβληθέντα ὑπὸ κριτικοῦ ἀρθροῦ δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐκείνην.

Εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τοῦ διευθυντῆς ἔγραψεν: «Ἡ τελευταία μου θέλησις. — Ἐλαβον ἰδοποίησιν ἀπὸ τὸν διάσημον ἠθοποιὸν, κ. Δάλσκυ, εἰς τὴν ὅποιαν ρητῶς δηλοῖ τὸν σκοπὸν του νὰ μὲ φονεύσῃ. Ἄφρο εἶμαι τώρα προγεγραμμένος ἄνθρωπος, ζητῶ ἀπὸ τὸν κ. Δάλσκυ μίαν χάριν, νὰ μοῦ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ τιμωρὸς χεὶρ του θὰ μὲ πλήξῃ, οὕτως ὥστε νὰ λάβω καιρὸν νὰ τακτοποιήσω τὰς ὑποθέσεις μου καὶ νὰ ἐτοιμασθῶ ἐγκαίρως διὰ τὸ ταξίδι εἰς τὸν καλύτερον κόσμον, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι, οὐτε ἐφημερίδες, οὐτε διάσημοι ἠθοποιοί.»

ἈΠΟΛΟΓΙΑ ΡΩΣΣΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ.

Ὁ Ναύαρχος Νεμπογκατώφ, ἐπιστρέφων εἰς Ρωσίαν ἐξ Ἰαπωνίας, ἐκαμιν, ἐν Μασσαλίᾳ εὐρισκόμενος, τὰς ἑξῆς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ὅτι παρεδόθη: —

«Εὐρέθημεν περικυκλωμένοι, περιεσφιγμένοι ὡς ἐν μαγγάνῳ ἐν μίῳ ὄλῳ τοῦ στόλου τοῦ Τσάρο, μὲ ὄλους τοὺς ναυάρχους του, μὲ 27 σκάφη τῆς γραμμῆς καὶ 40 τορπιλλικά. Ἡμεῖς δὲν εἰχομεν παρὰ μόνον 4 σκάφη, ἐκ τῶν ὁποίων 3 παλαιὰ θωρηκτὰ πανταχόθεν, κατακλυζόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἐπὶ τοῦ Ὀρέλ εἰ νεκροὶ καὶ τραυματίαι ὑπερέβαινον τοὺς 70. Ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ μας σκάφους ἀνήρχοντο εἰς 50. Τὰ βλήματα μας εἶχον ἐξαντληθῆ ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν ὑπελείπετο παρὰ νὰ αὐτοκτονηθῶμεν ἀνευ εὐμενίας ὀφελείας διὰ τὴν πατρίδα, ἢ νὰ παραδοθῶμεν.»

ΠΩΣ ΕΠΛΟΥΤΙΣΑ

Αυτοβιογραφία του πλουσιωτάτου ανθρώπου.

Συμβουλαί προς όλους.

Εσχατός, ε. κ. Ροκφέλλερ, ο διάσημος εκατομμυριούχος, ύπεστη άγρίας έπιχειρήσεις και εκατηγορήθη ως προς τας μεθόδους διά των οποίων συνήθροισε την άπέραντον περιουσίαν του ήτις συνήθως υπολογίζεται περίπου εις 100,000,000 λίρας στερλίνας.

Εις άπάντησιν τρόπον τινά των κατηγοριών τούτων, ο κ. Ροκφέλλερ έγραψε μακρόν άρθρον δημοσιευθέν εις μίαν άμερικανικήν και εις μίαν άγγλικήν έφημερίδα. Αί έφημερίδες δε αύται έπλήρωσαν τας μετρητάς τού άρθρου, αλλά τά κέρδη ταύτα ο άμερικανός εκατομμυριούχος τά διέθεσεν όπερ μεγάλης τιμής εκκλησιαστικής εταιρείας την όποσαν διευθύνει ο υιός του. Σημειωτέον ότι πολλοί των κατηγορών του εινε εξέχοντα μέλη θρησκευτικών σωματείων.

Εις τού άρθρον του ο Ροκφέλλερ εκθέτει την εδόν την όποιαν ήκολούθησεν εις τας εργασίας του από της παιδικής ήλικίας, και τας περιστάσεις αίτινες ύπήρξαν εύνοϊκαι προς τας επιχειρήσεις του.

Την έπιτυχίαν του αποδίδει έν πρώτοις εις τού ότι είχε συνδεθή εις τάς σχολεία με καλούς ανθρώπους—με καλούς νέους. Και διά τούτο εις πολύ εύγνώμων.

Έμαθε να δουλεύη.

Κατόπιν αναφέρει τού γεγονός, ότι έρ' όσον φθάνει ή μήμη του ένθυμείται ότι έλάμβανεν ειδικήν άνατροφήν εις τού σπίτι του. Ητο δε αύτη άνατροφή δι' εργασίαν άπ' αύτης της άρχής. «Έδιδασκόμεν, λέγει, να κάμνω διάφορα πράγματα, απλά πράγματα όποια ένα παιδί μπορεί να κάμνη. Έδιδασκόμεν να έχω πεπεισθην εις τόν έαυτόν μου.

«Εις την ήλικίαν των έπτα ή οκτώ έδιδασκόμεν, ως παιδί της έπαρχίας, να αλμέγω μίαν άγελάδα.

«Ημπορούσα να αλμέγω μίαν άγελάδα τόσο καλά όσον ένας άνθρωπος.

«Εινε πολύ άπλετον πράγμα ή ώςτι να τού αναφέρη τις, άλλ' εινε έν από τά πράγματα τά όποια ήρχισα να μανθάνω. Έδιδάχθην εις την ήλικίαν των έκτώ να όδηγώ ήππον έξυγμένον εις άμαξαν και να τόν όδηγώ τόσο προσεκτικά ως εις άνθρωπος. Ένθυμείμαι πολύ καλά τας όδηγίας τού πατρός μου: «Παιδί μου, κράτει πολύ προσεκτικά όταν καταβαίνης τόν λόφον. Μη τόν αφήνης να σκοντάπη. Όταν ειται εις τόν ίσον όρόμον άφηνέτον να τρέχη κατ' εύθείαν.» Και ουδέποτε θα τού λησμονήσω αύτό.

«Έδιδασκόμεν να κάμνω τσάσ εργασίας εις την ήλικίαν των δέκα και ένδεκα όσας μου ήτο δυνατόν να κάμνω. Και εινε τόσα πολλά εκείνα πού έδιδασκόμεν να κάμνω. Όταν ειγίνα όλίγον μεγαλύτερος ο πατήρ μου μου άνέθεσε να κτίσω σπίτι. Μου ειπε: «Παιδί μου, να τά χρήματα. Θέλω να κτίσης ένα καλό σπίτι από τούδλα, τού όποτον θα μάς χρησιμεύση ως κατοικία.» Προσελάβα ένα αρχιτέκτονα, εκάμαμεν

τά συμβόλαια, και εκτίσαμεν τού σπίτι. Δέν ειχαμεν άνωμαλίας με τόν αρχιτέκτονα ή τόν εργολάβον. Τούτο μου έδωσε πολύ θάρρος. Όλα ειήγαν καλά, και έχω τήν άποδείξιν τούτου έντός μικρού έβενίου κειώσιου τού όποιον διαφυλάττω. Έχω όλους εκείνους τούς λογαριασμούς, έχω όλο εκείνα τά συμφωνητικά τά όποια ειήγαν. Τού έργον εκείνο ύπήρξε πολύτιμος πειρα δι' έμέ.»

«Μετά ή των πρώτων μαθημάτων τής πειρας τά όποια μου ύπήρξαν ώφέλιμα, ή ένθυμείμαι μετ' εύχαριστήσεως ήτο ή εργασία μου επί όλίγας ήμέρας εις ένα γείτονά μας ο όποιος έφύτινε πατάτες. Ημεσον παιδί δεκατριών ή δεκατεσσάρων έτώ, και εργαζόμεν εις τήν δουλειάν αύτην από της πρώιας έως τήν νύκτα—τουλάχιστον, δέκα ώρας.

«Απειταμίμια τά μικρά αύτά κέρδη μου και γρήγορα έμαθα ότι ήμπορούσα να παίρνω τόσον τόκον από 10 λίρας προς 5 τοις εκατόν, ο νόμισμος τόκος τότε έν Νέα Ίόρκη, έτησίως, όσα θα ήμπορούσα να κερδίσω φυτεύων πατάτες επί δέκα ήμέρας, και ή έτύπησι: έσχηματίσθη έν έμοί ότι καλόν ήτο να άρηνω τά χρήματα να εινε ύπηρετάι μου, και όχι να κάμνω τόν έαυτόν μου σκλάβον των χρημάτων.

«Αυτό έπροσπάθησα να ένθυμείμαι έκτοτε.

«Έπήγα εις τού σχολείον. Ο πατήρ μου ειγε πολλά παιδιά να εκπαιδύση. Δέν ήτο πλούσιος, αλλά με διετήρησεν εις τού σχολείον μέχρι της ήλικίας των δεκαέξ.

«Κατόπιν εισήλθα εις έμπορικόν σχολήν όπου διέμεινά τρεις μήνας, και μετά ταύτα κατ' έτος 1855 ήρχισα να σκέπτωμαι τι θα κάμω. Και όλα εκείνα τά χρόνια από τού 1855 μέχρι τού 1860 ήσαν δύσκολα χρόνια διά τόν έμπορευόμενον κόσμον. Μετά πολλών ήμερών και έδωμάδων ύψιστας προσπαθείας έπέτυχα να λάβω μίαν ύπόσχεσιν, πρώϊαν τινά, ότι εάν έπίστρεφα τού άπογευμα θα έξλεπαν άν θα ήμπορούσαν να μου δώσουν θέσιν.»

Ως λογιστής.

Και ούτως ήρχισε τού έμπορικόν στάδιον τού πολυεκατομμυριούχου από της πρώτης βαθμίδος, ως άπλοο λογιστεο.

Αναφέρει μετ' εύγνωμοσύνης ότι εύρεν αγαθόν προϊστάμενον, όστις, χάρις εις τήν διαγωγήν του, τού έφέρθη ένθαρρυντικά όταν άνεχώρει από τού κατάστημα διά να έπισθθή μετά συνεταίρου εις τας πρώτας επιχειρήσεις.

Έπέτυχε δε πολύ προσεκτικόν συνεταίρον, και αί εργασίαι των και τά βιβλία των ήσαν τόσο τακτικά, ώςτι εύκόλως εύρισκαν τας αναγκαίας πιστώσεις. Και εις μίαν μεγάλην πώχευσιν εις ήν ένδιεφέροντο εύρέθησαν τόσον όρθοί ώστε έλαβον άμέσως τήν αναγκαίαν ύποστήριξιν.

Έξαιρεί μεγάλως τήν αξίαν της έμπιστοσύνης την όποιαν πρέπει να έμπνέη ο έμπορευόμενος, και έν τέλει οίδει τας εξής γενικάς συμβουλάς:

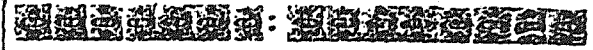
«Ζητώ από κάθε νέον να μη παύση συνταυτίζόμενος με τήν Χριστιανικήν

Έκκλησίαν. Υπό τόν Θεόν, τούτο ήτο ή μεγαλυτέρα εύλογία πού ήμπορούσε να έλθη επ' έμέ.

«Δέν έμπορευόμην μόνον αύτό ήτο έν μέρος: τούτο ήτο ή άπέλαυσις μου. Έκαμνα και αύτην και εκείνην τήν δουλειάν, και ούτως όλη μου ή ζωή ήτο πλήρης εύτυχίας.

«Εύτυχής βίος εινε αδύνατος εάν μη εργαζεσθι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Γ. Ρώσσο.

Τού μεγαλύτερον Βιβλιοπωλείον έν Κόπρω.

Λεξικά διάφορων γλωσσών. Διδακτικά βιβλία όλων των ειδών. (Μετ' όλίγας ήμέρας ή γ' καλλιτεχνική έκδοσις της 'Ελλ. 'Ιστορίας Τσικίνη και 'Ιωαννίδου διά τήν Γ' και Δ' τάξιν.

Ημεροδεικται (μπλόκ) 1906. Καζαμίας 1906.

Ταχυδρομικά δελτάριά εικονογρ. Γραφική ύλη.

Βιβλία εκκλησιαστικά, τού λαού, Ιστορικά, μυθιστορήματα.

Μελάνη ελληνική.

Μπισκότα, Μυρωδικά, Λαιμοδέται.

Τεμαε άτυναγωνιστοι.

Υποκαταστήματα: Έν Βαρσοίσις, διευθυνόμενον υπό τού κ. Σάββ. 'Ιωαννίδου. Έν Λεμεσώ παρά τώ κ. Σοφ. Μηχαηλίδη.

ΒΙΒΛΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οικονομία—Αποταμίευσις, Πλούτος.

Πώλησις των άσφαλεστέρων Λαχειοφόρων Όμολογιών δι' αντιπροσωπείας σοβαρών Τραπεζιτικών Όγκων, διά μηνιαίων όσσεων και με τήν παραχώρησιν της τύχης της Όμολογίας από της προκαταβολής, ως και των τεκομεριδίων.

Ακριβεία, Τάξις, μετά πάσης εύκολίας περι την πληρωμήν έναντι παντοτε άποδείξεως, θέλευσι συνοδεύει την όλην εργασίαν.

Πάσα σχετική πληροφορία παρέχεται προθύμως και άμέσως.

Δια πάσαν αίτησιν άπευθυντέον:—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσόν.

Υφάσματα Κυρονηείας.

Οι από τά διάφορα μέρη της Νήσου, όπου δέν ώρισθησαν άνταποκριταί, θέλοντες εκ των περιφήμων Κυρονηωτικων άλατρώων άς άπευθυνωνται προς τόν μονον ίδιοκτήτην κ. Νικόλαον Χρ. Οικονόμου, εις Κυρήνεια.

Δείγματα άποστέλλονται ταχυδρομικώς άμα τή ζητήται.